

ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

У грудні 1925 року відбувся XIV з'їзд ВКП(б) який проголосив курс країни на індустріалізацію. У грудні 1927 року XV з'їзд партії підкреслив необхідність прискорення індустріалізації.

Джерелами індустріалізації в СРСР стали:

- Пріоритетне фінансування галузей важкої промисловості за рахунок легкої та харчової
- Продаж сільськогосподарської продукції та сировини й одержання валюти для індустріалізації
- Усебічне застосування командно-адміністративних важелів управління народним господарством і державою
- Використання безкоштовної праці сталінських таборів
- Розростання соціалістичного змагання в усіх галузях народного господарства.

Завдання сталінської індустріалізації:

- Перетворити аграрну країну на могутню індустріальну державу
- Здобути техніко-економічну залежність СРСР
- Забезпечити всебічну обороноздатність

Радянського Союзу, перетворити його на могутню державу світу.

A stylized illustration in shades of blue, red, and yellow. On the left, a cathedral with multiple onion domes is visible. In the center and right, there are industrial buildings with tall chimneys emitting smoke. In the foreground, there are several rectangular blocks stacked on a platform or bridge structure.

**ИНДУСТРИАЛИЗАЦИЯ.
ПЕРВЫЕ ПЯТИЛЕТКИ.**

Використовуючи засоби масової інформації керівництво СРСР пропагувало масову мобілізацію населення на підтримку індустріалізації. Комсомольці в особливості сприйняли її з ентузіазмом. Мільйони людей самовіддано, майже вручну, будували сотні заводів, електростанцій, прокладали залізні дороги, метро. Часто доводилося працювати у три зміни. У 1930 р. було розгорнуто будівництво близько 1500 об'єктів, з яких 50 поглинали майже половину всіх капіталовкладень

Особлива увага приділялася сільському господарству. Завдяки розвитку вітчизняного тракторобудування, в 1932 р. СРСР відмовився від ввезення тракторів за кордону, а в 1934 р. Кіровський завод у Ленінграді приступив до випуску просапної трактора "Універсал", який став першим вітчизняним трактором, експортованим за кордон. За десять передвоєнних років було випущено близько 700 тис. тракторів, що склало 40% від їх світового виробництва

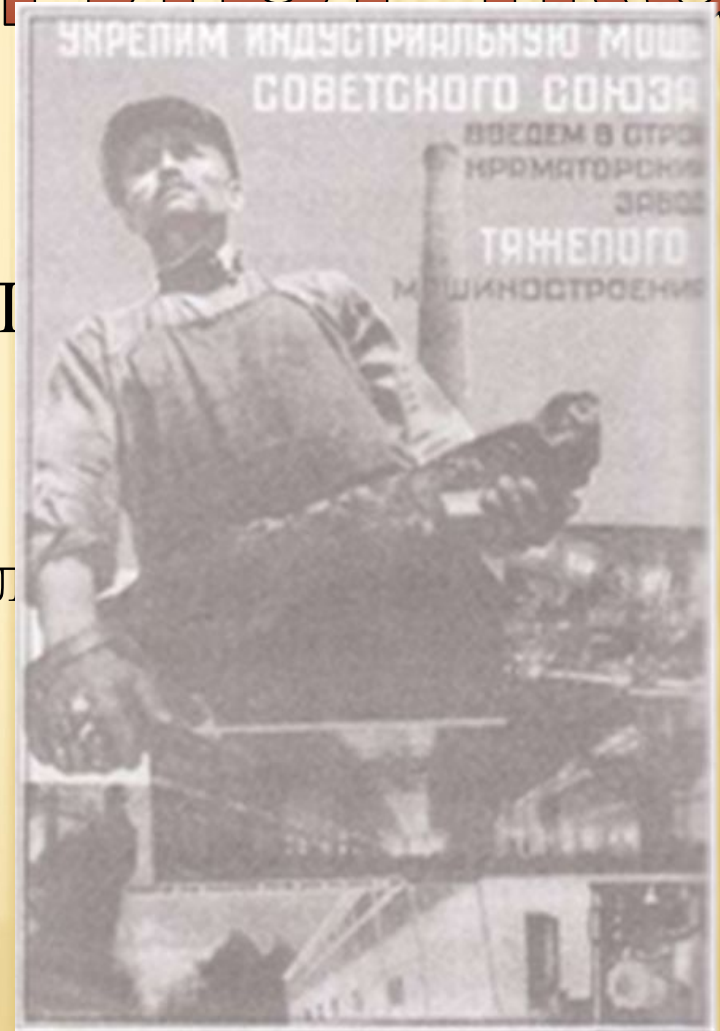
Перша п'ятирічка була пов'язана зі стрімкою урбанізацією. Міська робоча сила збільшилася на 12,5 мільйонів чоловік, з яких 8,5 мільйонів було з сіл. Процес продовжував йти в протягом декількох десятиліть.

В кінці 1932 р. було оголошено про успішне і дострокове виконання першої п'ятирічки за чотири роки і три місяці

Друга п'ятирічка

Друга п'ятирічка: 1933-1937.
Директиви до її складання
подала XVII конференція ВКП
(б) 1932, а затвердив її XVII
з'їзд ВКП(б) 1934. На відміну
від першої, друга п'ятирічка дл
УРСР була опрацьована й
затверджена у Москві.

Держплан УРСР опублікував офіційну статтю «Напрямі і орієнтовні ліміти розвитку народного господарства УРСР» у журналі «Господарство України». Ні КП(б)У, ні уряд УРСР цієї п'ятирічки не затверджували. Головними «ланками» у ній було завершення будівництва Урало-Кузнецького комбінату, автомобільної й авіаційної промисловості навколо Москви, кораблебудування у Ленінграді, стали до ладу «Запоріжсталь», «Криворіжсталь», «Азовсталь». За офіційними даними, вся металообробна промисловість в РРФСР зросла у 3 рази, а в УРСР лише у 2,6 рази.

Тривала криза у сільському господарстві, на транспорті й у металургії. Відбувся значний поступ у вишколі робітничих та технічних кадрів. Щойно з 1935 — 36 вперше перестав знижуватися й дещо збільшився життєвий стандарт.

Друга п'ятирічка була взагалі виконана краще, ніж перша, хоч 1937 план був значно недовиконаний через терор.

Третя п'ятирічка

Третя п'ятирічка: 1938-42. Цю п'ятирічку як для всього СРСР, так і для України затвердив XVIII з'їзд ВКП(б) 1939. Головним завданням третьої п'ятирічки було проголошено випередження головних капіталістичних країн за продукцією на душу населення. Це завдання було не реальне.

У зв'язку з небезпекою війни значні ресурси були переключені на модернізацію озброєння та на розвиток воєнної промисловості, головним чином на сході СРСР. В Україні головними «ланками» п'ятирічки були вугільна промисловість, металургія, продукція труб, верстатів, а також літаків, танків та воєнного флоту.

Темпи розвитку промисловості в роки третьої п'ятирічки не відставали від запланованих. Наприкінці грудня 1938 р. ЦК ВКП(б), РНК СРСР разом із профспілками прийняли спільну постанову «Про заходи щодо впорядкування трудової дисципліни, поліпшення практики державного соціального страхування та боротьбу із зловживаннями в цій справі», якою запроваджувалась єдина трудова книжка.

**Презентацію підготував
Піроженко
Ігор**